

La finestra oberta

SANDRA CANO, LAIA MOLINÉ,
MERITXELL PUJOL, CRISTINA
MONTOLIO, MARIAN SANCHIZ,
ELISABET ZOPPETTI

Ens repugna i ens indigna

El títol d'aquesta finestra pot sonar fort, però ens sembla que és igual o més fort el fet que la violència de gènere, abans, durant i després de la Covid-19 hagi estat notícia en tots els mitjans de comunicació.

Com a dones ens repugna haver d'acostumar-nos a notícies com aquestes. I la societat s'hauria d'escandalitzar. I fer alguna cosa per aturar-ho.

Les darreres setmanes hem pogut llegir o escoltar notícies que ens deien:

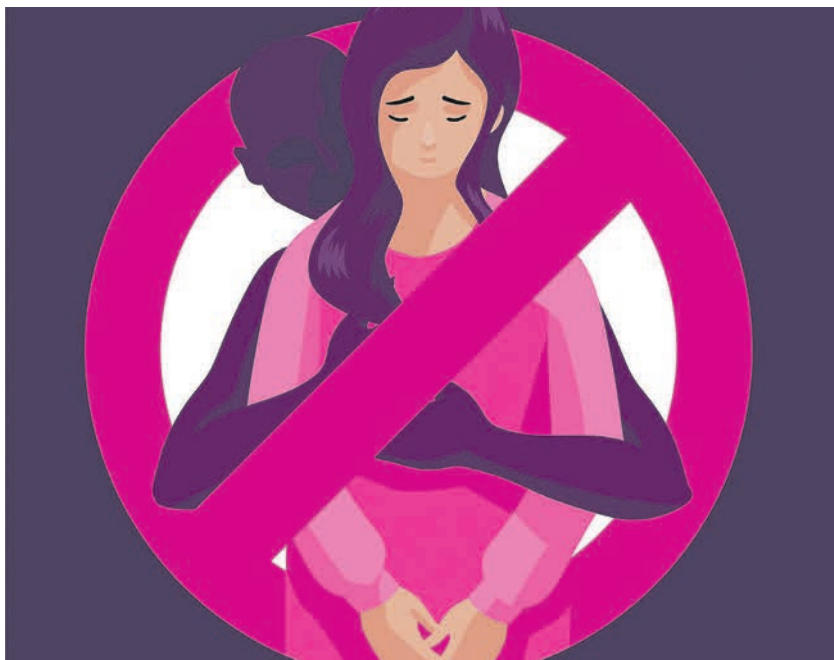
- La violència de gènere es dispara amb el coronavirus
- Augment preocupant dels casos de violència de gènere
- El servei d'atenció rep més casos i més greus de violència de gènere
- Els casos de violència de gènere arriben als 93 per l'efecte de la crisi
- La Covid duplica els maltractaments

- 78 casos nous durant el coronavirus, mentre que en el mateix període de l'any passat se'n va atendre 39

- El servei d'atenció a les víctimes de violència de gènere ha atès durant la pandèmia el doble de casos nous de maltractament respecte al mateix període de l'any passat

- El confinament aboca les dones a més situacions de risc. Ho demostra l'activitat del Servei d'Atenció a les Víctimes de Violència de Gènere.

Podríem enumerar, dissortadament, més notícies com aquestes. Notícies que, com hem dit abans, ens re-

pugnen. I ens indignen.

Aquesta terrible qüestió havia fet marcar una confluència, en la qual els partits polítics vam coincidir durant la darrera campanya electoral. Però dissortadament queda altra vegada de manifest que poc es treballa, o que cal treballar més activament, en la eradicació d'aquesta xacra que s'ha convertit en una constant que pateixen cada vegada més dones, amb o sense Covid. I això cal aturar-ho.

No es tracta de ser «previsor» per si hi ha un rebrot. Cal eradicar-ho amb o sense Covid, amb o sense rebrot.

Pensem que una dona maltractada moltes vegades assumeix l'educació dels fills amb els quals conviu. I si el que volem –i ho volem– és una societat amb fills que tinguin una infància feliç, la violència de gènere ha de desaparèixer.

No n'hi ha prou amb escoltar com des del Govern ens diuen que des de l'administració cada dia es destinen més recursos, Una administració cal que sigui responsable al 100 per 100, ha de destinar tots els recursos i invertir tot el temps i ganes en la eradicació del patiment de tantes dones i infants.

Si volem ser un país exemplar cal que Andorra es faci la reflexió en veu

alta ... un 30% més de casos en relació a l'any passat és una xifra escandalosa.

Amb o sense Covid. Una xifra inadmisible. Com a dones i com a progressistes hem defensat, defensem i defensarem els nostres drets i és per això que volem donar un toc d'atenció a qui li pertoqui. No parlem de titulars en mitjans de comunicació, ni volem més titulars. Parlem de dones, prou a la violència de gènere, en tot l'ampli ventall de significats d'aquests mots: física, verbal, econòmica!

N'hi ha que sembla que estiguin en campanya electoral els 365 dies del any. A cada incident, una declaració, una promesa i una fotografia. I després, a seguir com sempre, qui dia passa any empeny. No ho podem, ni ho volem, acceptar. Malgrat que aquells que, com he dit, estan en campanya electoral permanent es satisfan amb nomenaments per quedar bé i amb aparicions estel·lars fulgurants nosaltres estem convençudes que no és pas només amb quotes en els càrrecs institucionals que es defensen els nostres drets. Els drets constitucionals s'han de fer respectar sempre i les institucions els han de defensar sense excuses ni dilacions. ≡

Progressistes-SDP